

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Vindicatio Augustanae Confessionis ab impactis ipsi, a
Roberto Cardinale Bellarmino, per summam iniuriam,
libello cui iudicii de formula concordiae titulum fecit,
viginti & duobus mendaciis**

**Titius, Gerhard
Besecenius, Stephan
Helmestadi[i], 1656**

Mendacium XIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-67740](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67740)

propter Confessionem quam modo recensuimus, tolerarent nostros. Et in fine Apologiæ: *Isti rationem excitati schismatis reddent, qui manifestam veritatem initio condemnauerunt, & nunc summâ crudelitate persequuntur.* Tolerari itaque desiderarunt majores nostri in communione Romanæ ecclesiæ, saltem publicos *abusus* illis licuisset corrigere, & schismatis causam in adversarios apertè contulerunt. In quibus etiam hætere culpam, res ipsa clamat, cum Leo x. urbis episcopus, Lutherum pendente lite, & interpositâ ab hoc (qui simul cognitioni causæ quàm humilimè se offerebat) legitimâ ad universale Concilium appellatione, contra juris ordinem vibratâ excommunicatione, à suâ communione unâ cum omnibus ei adstipulantibus projecit. Neque verò novi erat exempli, à Romano episcopo ad universale Concilium appellare, cum Pontificem non adeò diu, & verbis & factò universali Concilio subiecissent Basileense & Constantiense Concilia, & ob oculos tum versaretur recentior Sorbonæ Parisiensis, ab eodem rugiente Leone, ad universale Concilium, in causâ abolitæ sanctionis Pragmaticæ interposita appellatio, sicut hoc ex historiâ superioris seculi facilè potest esse notum.

MENDACIUM XIII.

Articulo de Conjugio sacerdotum: *In Germaniâ inquit, primum ante annos 400. Sacerdotes vi coacti sunt ad cœlibatum.* Hoc quoque Bellarminus *mendacium* vocat, & vel ante 800. annos, adductis aliquot in Germaniâ habitis Concilijs, Moguntino, Wormatiensi &c. & Zachariæ Pontificis testimonio, clericos ad cœlibatum adactos esse contendit.

Resp. Bellarminum ἀβλεψία quadam hic lapsum esse. Non enim dicitur à Confessoribus simpliciter, ante annos primum 400. prohibitionem conjugij clero Germanico imponi cœpisse, sed tum primum per vim, per supplicia

plicia inquam & tormenta ad coelibatum servandum sacerdotes compulsos esse. Quod historiarum monumenta palam eloquuntur. Sigebertus Gemblacensis anno 1074, memorat, Gregorium septimum aliàs Hildebrandum dictum, *novò ut ipse ait exemplo, & ut multis visum fuerit, inconsiderato praejudicio, contra sanctorum Patrum sententiam uxoratos sacerdotes à divino officio removisse, & Laicis missam eorum audire interdixisse. Sed tum fautores hujus Pontificis, ubi animadverterunt parochos nihil minus, nihil execrationibus moveri, aliquos praestantiores diversae partis captos interficiunt, alios hoc exemplo deterrere volentes, verba sunt Huldarici Mutij eandem rem versantis, Libr. xv. Historiae Germanicae pag. 132, ubi mox subjicit, nec tum Gregorium potuisse apud Germanos obtinere quod voluit. Supplicis, inquit porrò, affectis iis, quos ipsi bonos & Deum timentes viros, veritatemque defendentes judicabant, inceperunt omnem potestatem & auctoritatem sedis Romanae contemnere, malè de eà loqui, & quicquid Romano Pontifici intelligebant placere, illis suspectum erat, conspirabantque multi cum eis, etiam sub aliis episcopatibus, donec tandem non solum Germania, sed etiam Gallia in eam contra Romanum Pontificem sententiam adducta sit, ut ubique impunè & facerent & dicerent, contra sedem apostolicam Romae. De tali vi, qualem Mutius recenset, loquitur Confessio, ejusque autorem Hildebrandum illum facit. Quod Claudium Espenceum, scriptorem Pontificium, Libro i. de Sacrorum hominum continentia Cap. xii. disertius astruere affirmant, qui librum illum legerunt, nobis enim ejus videndi copia nunc fieri non potuit.*

MENDACIUM XIV.

Artic. eod. de Conjugio Sacerdotum, *Et res gesta est tam inciviliter, ut non solum in posterum conjugia probiberentur, sed etiam praesentia, contra omnia jura divina & humana, con-*